

Ér hangja

Székelyhid és környéke

Tájékoztatás és folyamatosság

▶ www.erhangja.ro

VI. évfolyam,
8. (67.) szám
2015.
július–augusztus

2 Vakációs bibliahetek zajlottak Érmelléken

6 Gyermelyi focitábor a Republic együttesel

8 Czondi István negyedszázados szolgálata Kőbölkülton

„Nemes” pillanatok

Meglátogatta ősei kastélyát Stubenberg József gróf ükunokája

Meglátogatta a család ősi kastélyát Székelyhídon Stubenberg József gróf egyik ükunokája, a ma Düsseldorfban élő Carol Anne Franziska Antonia Pilars de Pilar grófnő férjével, Franklin Bergerrel. Stubenberg József leánya, Stubenberg Anna 1935-ben ment férjhez és került be a de Pilar családba. Az ő unokája Carol Pilars de Pilar grófnő, aki gyakorlatilag inkognitóban látogatta meg a kastélyt. Először csak annyit árult el, hogy a nagyszülei valamikor itt laktak, azért szeretné látni a kastélyt. Azonban a kastélyban működő Gyermek Jézus-otthon vezetője és munkatársai hamar kiderítették, hogy a hölgy Stubenberg József gróf ükunokája.

A beszélgetés során kiderült, hogy az interneten, az *ÉR TV* egyik adásában hallottak a székelyhídi Stubenberg-kastélyról, és a hölgy emlékezett rá, hogy a szülei itt él-

Pongrácz Vilmos és Kovács Ágnes, a Gyermek Jézus-otthon vezetője Carol grófnő és férje (jobbra) társaságában a kastély udvarán

tek. Ennek alapján kiderítették, hogy hol van Székelyhid.

Mivel férjével, Franklin Bergerrel – aki szenvedélyes fotós – amúgy is terveztek egy erdélyi fotóstúrát, így először Székelyhídra

látogattak és innen indultak tovább Kolozsvár környékére és Máramarosba fényképezni.

Találkoztak városunk polgármesterével, Béres Csabával is, akinek meghatódva mondták el,

hogy örülnek, hogy a kastély végül jó kezekbe került és örülnek az ott működő gyermekotthonnak, hiszen a kastély így jótékony célokat szolgál és ha lassan is, de megújul. A grófnő és férje megismerkedett Székelyhíd templomaival, látivalóival. Természetesen meglátogatták a pincésort is.

Ittlétük utolsó napján betoppant a nagykágyai Pongrácz gróf is. Hamar kibogozták, hogy a két nemesi családot rokon szálak kötik egymáshoz. A grófnő elmondta, hogy eddig inkább az édesapja és annak testvérei ápolták a székelyhídi ősök emlékezetét, de most őt is megérintette a hely szelleme.

Így Székelyhid megélhetett egy olyan ritka pillanatot, amikor a polgármester egyszerre két gróft üdvözölhetett a Stubenberg-kastély udvarán.

Tiponut Tibor

Az *ÉR tv* minden

pénteken este
20 órai kezdettel
a www.erhangja.ro/tv
honlapon
új adással
jelentkezik,
amely keddenként
este 20 órától
megtekinthető
a Briximp
kábelszolgáltató
apróhirdetési
csatornáján is.
Nézzenek
bennünket!

A rekkenő hőség ellenére is népszerű volt az érolaszi Családi nap

Fotók: Péter Katalin

A golyalábazás jó móka

A közös szórakozásra, a minőségi idő együttes eltöltésére várta a falu népét a hagyományos programokkal szórakoztató Családi nap Érolasziban augusztus harmadik vasárnapján. Délelőtt a falu ügyes mazsorettsapata járta végig a falut előadásával, melyre a gyerekek nagyon sokat készültek a hőségben is, majd lábteniszmérkőzés kezdődött, melyre apátkeresztúri, érköbölküti és érolaszi csapatok neveztek be. A mérkőzések felépítése miatt a meccsek reggeltől délután öt óráig tartottak, végül eredményben a nyolc nevezetből egy érolaszi csapat került a dobogó legfelső fokára. Ekkor az iskola udvarán már javában kínálgatták a babgulyást és a bográcsost, amelyet együtt készítettek

a helyi lakosok. A kézművesműhely az iskola egyik tantermében kapott helyet, menedéket nyújtva a gyerekeknek a kánikula elől. Makarónifestés, legyezőkészítés és más kreatív lehetőségek vártak a maszatolni vágyó gyerekekre. Akik viszont nem törődtek a napsütéssel, azok a Hajdú-Bihar megyei Balmazújvárosból érkező családi vállalkozás fából készült népi gyermekjátékai-val mulathatták az időt. Csiga-futtatás, terményválogatás, körhinta és egyéb ügyességi feladatok, játékok álltak a gyerekek rendelkezésére. A délutáni órákban elérkezett a dinnyeévés és üdítőívás egyéni versenyek ideje, melyben mindenki nyertes lett, csakúgy mint a férfiak sörívő versenyében.

Barta Betty koncertjét többszöri visszatapssal jutalmazta a közönség

A gyerekek ekkor még közel sem voltak túl a szereplésen. Az óvodások, általános iskolások és az ifjak modern tánckoreográfiákat mutattak be felkészítőik és a közönség örömeire.

Az este adta meg igazán a szórakozás idejét, amikor az olasz Barta Betty színpadra lépett. Nagyszerű bulihangulat kerekedett, volt együtténeklés, színpadon táncolás a közönséggel, minden, ami egy emlékezetes befejezéshez szükséges a közösen eltöltött nap után. A szervezők köszönetet mondtak a falu szülőitől a fellépésért, a székelyhídi önkormányzatnak az ivóvíz biztosításáért, és minden támogatónak, aki segítette a III. Családi nap létrejöttét.

Bíró Orsolya

A lábteniszbajnokság győztes triója: Tóth Lóránd, Szilágyi Attila és Komsa Dávid

Életterem – hol Istennel élet terem

Vakációs bibliahetek Székelyhídon és a környező falvakban

Egymás után zajlottak a vakációs bibliahetek Székelyhídon és a környező hozzá tartozó falvakban is. A vakációs Gyermek-bibliahét alkalmait a Királyhágómel-leki Református Egyházkerület Nyári Gyermekmissziós Programja alapján szervezték meg.

A bibliahét témája ezúttal a kapcsolatok voltak, ahogy a program címe is jelezte (*Életterem – hol Istennel élet terem*), vagyis kapcsolat a szülőkkel, a családdal, a közvetlen környezettel, a barátokkal és nem utolsósorban Istennel.

Székelyhídon augusztus 10–16. között várták a gyermekeket a református templomhoz, hogy a kora reggeli órákban áhítatot hallgassanak, majd mindenki különböző bibliai történetekhez kapcsolódó játékokat játszhatott.

A három korcsoport (kicsi, közepes és nagy) korosztályuknak megfelelő játékokban vagy kézműves-tevékenységekben vehettek részt. A hetet istentisztelet zárta, amelyen minden résztvevő bemutathatta, hogy mit sajátított el az eltelt hat nap alatt.

Mészáros Emőke

Csokalyon július 27. és augusztus 2. között zajlott a vakációs bibliahét. Az együttlétek reggel kilenc órakor kezdődtek, azonban a korán ébredők már nyolc óra után gyülekeztek az imateremben. A foglalkozásokon az idén megadott témakörben olyan életterekről volt szó, amelyekben a gyerekek és fiatalok mindennap jelen vannak, ahol életük zajlik. A nap mindig imádsággal és közös énektanulással kezdődött. Miután a népdalzsoltárok és az ifjúsági énekek megfelelően felrázták a társaságot, ismétlés következett. Átbeszéltek az előző napokon tanult történeteket, a felvetődött kérdéseket, és felelevenítettük az aranymondásokat is.

A megadott bibliai történeten keresztül naponta egy-egy kérdésre kerestük közösen a választ. Első napon arra, hogy **Ki áll mögöttem?** Anna és fia, Sámuel története segített a válaszadásban: a szülein. Ők azok, akik életünk során mindig mögöttünk állnak. Második nap a **Ki áll mellettem?** kérdésre már sokkal hamarabb érkezett a válasz: testvéreink, unokatestvéreink, családjaink azon tagjai, akik velünk egy korcsoportba tartoznak, akikkel együtt nővünk fel és akikkel együtt tapasztaljuk meg az élet dolgait, együtt tanulunk azokról. A három testvér, Mária, Márta és Lázár életének két fontos momentumát eleveztük fel, és ez segített rájönni arra, testvéreink mennyire fontos részei az életünknek. **Ki áll körülöttem?** – hamar rájöttünk a gutaütött meggyógyításának történetéből, hogy a barátaink. A negyedik nap története a nagy vacsora volt, és arra kerestük a választ, hogy **Ki áll ellenem?** A gyer-

rekek ügyesen hámozták ki a példázatból, hogy mindazok a személyek és dolgok, amelyek megakadályoznak abban, hogy Isten akaratát kövessük, azok, akik nem fogadják el a meghívást a mi Urunk országába. Ötödik nap következett a legfontosabb kérdés: **Ki áll felettem?** Egybehangzó és egyértelmű választ adtak a gyerekek: Isten. Ő az, aki bármilyen bünt is követünk el, bármennyire távol kerülünk tőle, mindig, feltétel nélkül visszafogad bennünket, és soha nem rója fel vétkeinket. A tékozló fiú példázata segített erre rávilágítani.

Minden nap tanultunk egy új aranymondást és kézimunkáztunk is. Ezek a tevékenységek mindig kapcsolódtak valahogy a nap témájához. Fontos része volt minden napnak a játék is. A hét elején a gyerekek csoportokra oszlottak, „családokat” formáltak, és a hét minden napján ügyességi feladatokat oldottak meg, amelyekkel pontokat gyűjtöttek. Amely család hétvégére a legtöbb pontot szerezte, apró jutalomban részesült. Mivel a sok tanulás, szaladgálás, ügyeskedés meghozza az étvágyat, a tízórai is mindig „jól jött”. Az egy hét alatt elsajátított dolgokat vasárnap a gyülekezet előtt is bemutattuk. Eredményes és kegyelemben gazdag hetet zárhattunk. Köszönet mindenkinek, aki valamilyen módon támogatott bennünket a bibliahét zökkenőmentes lebonyolításában. A legnagyobb hála azonban Istené, aki elvezette a gyerekeket nap mint nap a templomhoz, és támogatott bennünket munkánkban. Övé legyen a dicsőség!

Forró Emese

A vakációs bibliahét **Érköbölkúton** június 29-én kezdődött a helyi iskola épületében. Mindig izgatottan kezdődik a hét: eljönnek a gyerekek? vajon mit várnak a héttől? Hiszem, hogy a gyerekek is ilyen érdeklődéssel érkeznek ezekre az áldott alkalmakra.

Az alkalmakra különböző korosztályú (háromévestől tizenöt éves korig) gyermekek érkeztek, hála Istennek segítőt el küldött az Úr, akik részt vettek a munkából. Czondi István helyi református lelkipásztor naponta ellátogatott és besegített a bábozásba a pedagógus kollégákkal együtt. Hétfőn ószövetségi történettel kezdtük a hetet: Anna és Sámuel történetét tanultuk, rávilágítottunk a családi kapcsolatok fontosságára, és arra, hogy Isten meghallgatja imádságainkat. Kedden az *Újszövetségből* Mária és Márta történetével ismerkedtünk meg, azzal, hogy milyen fontos a testvéri kapcsolat. Szerdán a béna történeten keresztül a barátok segítőkészségére mutattunk rá, a hit fontosságára. Csütörtökön a nagy vacsora példázatát beszéltek meg, melyből megtanulhatták a gyerekek, hogy a biztosra hallgassanak, Isten hívására figyeljenek, járjanak istentiszteletre. Pénteken a tékozló fiú történetét tanulmányoztuk, és hogy az Atya nem a mi tetteink szerint cselekszik, Ő mindig megbocsát, szeret, vár és visszafogad. A gyerekek a napi tanítás mellett énekeltek, játszottak és kézimunkáztak. Fontos az együtténeklés, a közös ima, játék, mert mindezek csapattá kovácsoltak bennünket. Köszönjük a segítséget Czondi István lelkipásztornak, Rákóczi Gyöngyi óvónéninek, Góder Tünde óvónéninek, Szabó Anita tanító néninek, Zsigmond Levente tanárnak, Molnár Katalinnak. *„Szemeimet a hegyekre emelem, onnan jön az én segítségem. Az én segítségem az Úrtól van, a ki teremtette az eget és földet.”* (121. zsoltár)

Béres Angéla

Nagykányán harmincöt-negyen gyermek vett részt a reggel kilenctől délig tartott foglalkozásokon július 6–12. között a vakációs gyermek-bibliahéten.

Mindig tornával indult a nap, majd közös éneklés után a fiatalok egy rövid színdarabban bemutatták az aznapi bibliai történetet és felvezették a nap témáját. A történet elmélyítését követően énektanulás, közös játékok és a témához kapcsolódó kézimunka elkészítése volt a program.

Első nap Anna és Sámuel története alapján (1Sám 1,1–28) a gyerekek arra figyelhetek, hogy milyen fontos a szülői háttér és hálások lehetünk akkor, ha család adatott számunkra. A második nap Mária és Márta története (Lk 10,38–42), illetve a testvérek közötti kapcsolat fontossága került feldolgozásra. A következő nap a gutaütött meggyógyításáról hallhattak a gyerekek (Lk 5,17–26), amely révén világossá vált, hogy akkor segíthetünk igazán barátainkon, ha a hitben kitartóak vagyunk. Másnap a nagy vacsora példázata következett (Lk 14,16–24) és arra figyelmeztetett, hogy az Istennel való kapcsolat gyakran csak a kifogásaink miatt nem jön létre. Az utolsó nap bibliai története a tékozló fiú példázata volt (Lk 15,11–24), amely arra tanított, hogy Isten kész bennünket visszafogadni, de ahhoz nekünk el kell indulni a felé vezető úton.

A bibliahét megszervezésében nagy segítség volt Balla Frigyes vallásánár, aki tapasztalatával és kitartó szolgálatával vett részt az alkalmakon. Bán Imola a kézműves-foglalkozásokat szervezte, a gyülekezetünk fiataljai pedig aktívan részt vettek a színdarabok és a játékok előkészítésében.

A vasárnapi istentiszteleten a gyerekek néhány ének és a megtanult aranymondások bemutatásával örvendeztették meg a gyülekezetet. Hála-sak vagyunk Istennek ezért a hétért, a gyermekekért, hogy együtt tapasztalhattuk meg az Ő szeretetét.

Bán Alpár lelkipásztor,
Bán Imola tanár

Hegyközszentmiklóson a Toldy általános iskolában várták a gyermekeket a vakációs bibliahételre, mely július 13-án kezdődött. A rendezvénynek már a címe is felkelti az érdeklődésünket: mi is az az életér? Ahol családdal élek avagy az a közösség, ahol lakom, a templom, ahova vasárnaponként eljárni családdal vagy magamban. A bibliahét foglalkozott az emberi kapcsolatokkal: a családdal, a barátokkal, Istennel... A hét témái megpróbálták közelebb hozni a Biblia világát a gyerekek számára bevezette őket a történetekbe. Még a nagy meleg se vette kedvét a gyerekeknek a bibliahételre való eljövételről, amit az 52–70 közötti létszám bizonyít a leginkább. Hétfőn reggel Árus László Csongor helyi lelkipásztor rövid áhítattal nyitotta meg a bibliahetet. Rövid éneklés után egy kisfilmet néztek meg a gyerekek, következett a napi bibliai történet bemutatása a bábokkal, fakanalakkal, melyben a tanító nénik, tanárok segítettek, majd játék következett, aztán a történethez kapcsolódó kézimunkával folytattuk a napi tevékenységet. Természetesen a Biblia sem maradhatott el, ahonnan felolvastuk a tanult történeteket. Naponta a szülők szeretetvendégséggel kedveskedtek a gyerekeknek: szendviccsel, lángossal és üdítővel. Minden napra jutott édesség az egyház és a szülők jóvoltából.

A bibliahét vasárnap fejeződött be a református templomban, ahol az ige az első korintusi levél 13. részéből szólt, a szeretet himnuszából: *„Ha embereknek vagy angyaloknak nyelvén szólok is, szeretet pedig nincsen én bennem, olyanná lettem, mint a zengő ércz vagy pengő czimbalom.”* Az istentisztelet végén a gyerekek bemutatták a héten tanult énekeket, történeteket és az aranymondásokat. Köszönjük a segítőt (Mocsár Irén, Erdei Éva, Árus Tünde tanárnők, Kaszoni Mária gyógytornász, Csillag Pirooska, Tóth Tünde óvónők, Istvándi Lilla, Krizsán Ágnes, Istvándi Jolán, Béres Imre tanítók) munkáját és természetesen a háttér munkásoknak a segítséget. Köszönjük meg Istennek az együtt töltött áldott alkalmat a következő igével: *„Aki bálaadással áldozik, az dicsőít engem.”* (Zsolt 50,23).

B. A.

Júliusi tanácsülés-sorozat

Szokatlan módon háromszor is ülésezett júliusban a székelyhídi városi tanács.

A július 6-i rendkívüli gyűlés összehívásának egyetlen, de rendkívül fontos napirendi pontja volt: folytatja-e vagy sem az önkormányzat a Nagykágyai 1. Számú Technológiai Líceum felújítását a megváltozott körülmények között.

Béres Csaba, Székelyhíd város polgármestere előterjesztette a jelenlévő 14 tanácsosnak, hogy pontosan milyen körülmények változtak meg. A Régiófejlesztési és Közigazgatási Minisztérium egyoldalúan 25%-ot levágott az iskola felújítására szánt pályázati támogatásból. Ez azt jelenti, hogy az önkormányzatnak több mint egy millió euróval többre kerül a nagykágyai szakiskola felújítása. Ezt a tanács csak úgy tudja megoldani, hogy hitelt vesz fel. Hitel nélkül a szakiskola felújításának folytatása lehetetlen, mert az önkormányzatnak nem áll rendelkezésére ekkora pénzüsszeg. Bocor Andrea főkönyvelő jelezte, hogy van lehetőség az állami kincstárból kedvezményes kölcsönt felvenni.

A polgármester elmondta, a fejlesztési minisztérium egy már érvényes szerződés aláírása után döntött egyoldalúan a 25%-os korrekcióról. Ezért az egyoldalú döntés miatt bíróságon fogják beperelni a szaktárcát. Valószínűleg egyszerre két pert is indítanak, két különböző vonalon, hogy az önkormányzat megkapja azt a teljes pénzüsszeget, ami szerződés szerint jár neki. A városvezető elmondta, ha a felújítás folytatása mellett döntenek a tanácsosok,

a kölcsönt fel kell venni a munkálatokra és párhuzamosan zajlik majd a per is. Ha megnyeri a pert az önkormányzat, akkor természetesen egy összegben vissza lehet fizetni a hitelt és nem lesz további tartozás.

A továbbiakban a tanácsosok hozzászólásai következtek. Döntő többségük egyetértett azzal, hogy folytatni kell a felújítást, mert az iskola most olyan állapotban van, hogy ott ősszel nem lehet megkezdeni a tanítást. Ha pedig nem lehet elkezdeni szeptemberben a tanítást, akkor az iskola megmaradása kerül veszélybe. Egyetértettek abban, hogy az iskolát pedig nem szabad veszni hagyni!

A hitelfelvétel körülményeire vonatkozó kérdésekre a főkönyvelő válaszolt, de kihangsúlyozta, hogy maga a hitelfelvétel egy következő ülés témája lesz. Most arról kell döntenie, hogy folytatják-e a felújítást.

A hozzászólásokra válaszolva a polgármester elmondta, hogy a megyén belül is több önkormányzat, illetve iskola került hasonló helyzetbe. Van olyan pályázó is, akitől 50%-ot vágott le a fejlesztési minisztérium.

A kérdésre, hogy mekkora esélye van pert nyerni a minisztériummal szemben, Béres Csaba elmondta, hogy jók az esélyek. Van már rá precedens, hogy hasonló esetben más helyi önkormányzat pert nyert az állammal szemben.

A hozzászólások és válaszok után Cservid Levente ülésvezető elnök szavazásra bocsátotta a határozattervezetet. A jelenlévő 14 tanácsosból 12 szavazott a be-

ruházás folytatására, vagyis a nagykágyai mezőgazdasági szakiskola felújításának folytatására.

★

Július 21-én a székelyhídi tanács újra rendkívüli tanácsulást tartott, amelyen az előző gyűlés döntésének folytatásaként a következőket tárgyalták:

1. Dönteni kellett, hogy a székelyhídi önkormányzat vegye fel a kedvezményes hitelt az állami kincstárból a nagykágyai szakiskola pályázat keretében történő felújításának folytatására.

2. El kellett fogadni az új uniós szabályok miatt a nagykágyai szakiskola felújításánál megjelenő pluszmunkálatok értékének felbecsüléséről szóló határozatot.

3. Határozni kellett arról, hogy a tanács vegyen-e fel a kedvezményes hitelt a kincstárból a nagykágyai szakiskola felújítása azon költségeinek fedezésére, amelyek a pályázat keretében el nem számolhatóak.

A 17 tanácsosból 13 volt jelen, így az ülés határozatképes volt.

Bocor Andrea főkönyvelő tétélesen ismertette a számadatokat, majd a tanácsosok hozzászólásai következtek.

A hozzászólások és a rájuk adott válaszok után a 13 tanácsosból 12 szavazott igennel mind a három napirendi pont esetében. Szavazatukkal egyértelműen kiálltak a nagykágyai szakiskola felújításának mielőbbi befejezése mellett.

★

Havi, soros tanácsulást július utolsó napján tartotta Székelyhíd tanácsa. A Gődér

Attila vezetésével zajló ülésen nyolc napirendi pontban döntöttek képviselőink, s az egyebekben is több megválaszolásra váró ügy volt terítéken.

Mint ahogy arról már korábban beszámoltunk, Májericsik Attila tanácsos kilépett az általa képviselt pártból, ennek megfelelően képviselői széke is megürült, melyet a hivatalos eskütétel letétele után Magyar Attila foglalt el.

A következő napirendi pontokban a 14 jelenlévő képviselő egyhangúan egyetértett, így megszavazták a közalkalmazottak fizetésének 12 százalékkal való növelését, egy kereskedelmi helység eladásának szándékát, korrigáltak egy hibásan kimért földterületet, és elfogadták a féléves beteggondozói tevékenységi beszámolót is.

Egy új kormányrendeletnek köszönhetően a hulladékot minden háztartásban szelektíven kell gyűjteni. A tanácsosok az erről szóló napirendi pontok megtárgyalását elhalasztották, hiszen környezetvédelmi és jogász szakemberekkel egyeztetve szeretnék a legjobb döntésre jutni.

10 igen és 4 tartózkodás mellett megszavazták napszámosok alkalmazását az Edilitar cég keretében, akik az uborkaérés főszezonjában végeznék tevékenységüket.

Az egyebek napirendi pontnál ismét terítékre került a gyalogátkelők hiánya, a gejzirként elhíresült termálfelfűtőrendszer problémája és közalkalmazottak vakációs utalványainak (voucher) kérdése is.

Tiponut Tibor,
Fekete Katalin

A spanyolok nem építik tovább az elkerülőutat

Székelyhíd forgalmát könnyítené meg annak az elkerülőútnak a megépítése, amelyik a 19. számú főút gyümölcsös bejáratánál kezdődne, a Major tanya hátnál és az újhegyen keresztül érne ki a hegyközszenmiklósi útra és innen fejeződne be a kereki út irányába. A teljes hossza ennek a távnak 7300 méter, négy körforgalmat és egy vasúti átjárót foglalna magába.

Nemrég még munkagépek zajától volt hangos az épülő elkerülő út több szakasza, azonban néhány hete lassan elszállingóztak a buldózerek és kamionok, szép sorban a munkások is. Mára csak egy elkészült hídpillér és több hosszabb aszfaltcsík emlékeztet arra, hogy egyszer itt elindult a munkálat.

Béres Csaba polgármester elmondta, hogy az elkerülőút elkészítéséhez az Európai Unió által létrehozott 2007–2013-as pályázati alaphoz nyert finanszírozást Románia. A munkálatokat 2015. december végéig be kellett volna fejezni. A közbeszerzés során egy margittai és egy spanyol cég nyerte meg a kivitelezési munkálatokat, ahol a spanyol cég volt a fővállalkozó.

Első fázisban nagyon jól haladtak az előrelépések, percenként érkeztek a teherautók, amelyek a töltést hordták, s aztán megjelentek az aszfaltozó munkagépek is. A teljes kivitelezés körülbelül 60%-nál azonban valami miatt megtorpant. A spanyol cég pontosan nem tisztázott okokból kihátrált a munkálatokból, és visszamondta a megkötött szerződést. Az egyedül maradt margittai kivitelező szerint a következő lépésben Bukarestből érkezik egy bizottság, hogy ellenőrizze az eddig elvégzett munkálatokat és egyeztesse azokat a letett elszámolással. A munkálatok maradék 40%-ára újabb közbeszerzési eljárást fognak kiírni, ami Romániában akár egy évig vagy még tovább is elhúzódhat.

Csak remélni tudjuk, hogy nem kell újra több hosszú évet várnia a lakosság nagy részének arra, hogy ne dübörgő kamionok zajai ringassák őket álomba és ugyanennyire bízunk abban is, hogy ez a hatvan százalékosan megépített 7,3 kilométeres útszakasz nem bicikli- és görkorcsolyaversenyek helyszíne lesz.

Juhász György, Kovári Krisztián

Buzgón dolgoztak a Tulipán Kalácsa önkéntesei

Az önkéntes munka szellemében telt a július és az augusztus az Székelyhídon. Több szervezet közösen szervezett Tulipán Kalácsákat a településen.

Július 10-én reggel a központi parkban gyülekeztek az önkéntesek. Egy csapat az utóbbi időben megrongált és tönkretett közterületi padok javításához fogott. Felújítottak három sérült padot, egy negyediket pedig az új városi parkban visszaszerelték a helyére. Ezt a padot néhány nappal korábban valaki az éjszaka leple alatt leszerelte a talpáról, valószínűleg azért, hogy ellophassa. Szerencsére az önkormányzat munkatársai észrevették és biztonságos helyre szállították a padot, amit most a kalácsások visszaszerelték a helyére. Együttal az új városi park valamennyi padját ellenőrizték. Megszorították a kilazult és pótolták a hiányzó csavarokat.

Legtöbben a központi parkban dolgoztak. Újrafestették a padokat, és a turulmadaras emlékművet körülvevő védő láncot. Levágták és elszállították a kiszáradt, sérült, fűszárat és a kiszáradt fákat. Megnyírták, csinosították a központban az üzletek előtt álló fákat is. Egy másik csapat pedig a sérült, megrongált kukákat cserélte ki újakra a központi parkban, az *Öreg halász szobor* körül és a központ környékén is. Az önkéntesek *Öreg halász szobor* körüli park padjait is újrafestették és kijavították a park kerítését is. Szépen egyenesre nyírták a fűzfák leágazó ágait. Ezzel megkönnyítették a közlekedést a fák alatt, de sokkal szebb lett a látvány, a park összképe is.

Az eredményes Tulipán Kalácsán felbuzdulva a szervezők július 25-ére újabb Tulipán Kalácsát hirdettek. Ezúttal a futballpálya és környékének rendbetétele volt a cél. Az

önkéntesek a hőség ellenére is kitartóan végezték munkájukat. Kijavították és lefestették a padokat, a lelátókat és a két pálya kerítését. Új kapukat állítottak fel a régi és az új pálya közé és a régi strand felőli bejáratot is működőképessé tették. Lefestették az eredményjelző táblát és a kerítést, amely a lelátót választja el a pályától. Egy sérült tetejű emésztő új betonfedeleget kapott. Végül új kukákat helyeztek el a pályák körül. Szeretnénk megköszönni a sportkedvelőket, hogy vigyázzunk együtt a rendbetett focipályák tisztaságára ugyanúgy, mint az egész városra. A szeméttel és sporttevékenységek alkalmával elfogyasztott folyadékok palackjait dobják a szép új kukákba.

Az augusztus hónap is Tulipán Kalácsával kezdődött Székelyhídon. Ezúttal a Felsővárosban dolgoztak a kalácsások. A kertek és telkek kerítéseit javították ki és pótolták a hiányzó részeket. Három nap alatt több mint kétszáz új oszlopot építettek be és körülbelül négyszáz méter dróthálót használtak fel. Aki nem a kerítésen munkálkodott, az finom uzsonnát készített a dolgozók számára.

Elmondhatjuk, hogy Székelyhíd eredményes kalácsakon van túl. Az önkéntesek munkájának köszönhetően városunk szebbé, kellemesebbé és élhetőbbé vált.

A szervezők újabb kalácsákat terveznek, amelyekre továbbra is várnak minden önkéntest, aki segíteni tud és szeretne a munkában. Minden segítő kézre szükség van, hogy rendbe tegyünk mindazt, ami a miénk!

T. T.

Európai fiatalok csereprogramja

Erasmus+ pályázat Székelyhídon – Társadalmi körkép a mi lencsénken keresztül

Ezzel a címmel zajlott le az első Erasmus plusz ifjúsági csereprogram július 11–16. között. Az Er Hangja Egyesület két partnerrel, a pozsonyi Ad hoc civil szervezettel és a debreceni Hang-Kép Kulturális Egyesülettel nyert pályázatot az Erasmus+ program keretében. Az Erasmus+ Európai Unió által finanszírozott program, ami az oktatást, az ifjúsági és a sportprogramokat támogatja.

A hatnapos ifjúsági csereprogramra három országból, Magyarországról, Szlovákiából és Romániából érkezett nyolc-nyolc jelenleg is munkát kereső fiatal, akik az elektronikus és írott sajtó alapjaival, emellett kamerahasználattal, filmvágással, szerkesztéssel ismerkedhettek. A szervezők a projektnek az *Európai társadalmi körkép a mi lencsénken keresztül* címet adták, mert olyan helyi jellegű problémákat, kérdésköröket célzott meg, mint a szegénység és a halmozottan hátrányos helyzetű fiatalok ellen irányuló diszkrimináció, mindezt az európai és világszintű fiatalkori munkanélküliségi mutatókon át. A csereprogramnak a székelyhídi református egyházközség ifjúsági háza adott otthont.

Zajlik a közös bemutató a szociálisan hátrányos helyzetű csoportokról

júsági önkéntesség, vagyis az ifjúsági mobilitás.

A program ismertetése, majd a képviselt szervezetek bemutatása következett. A közös ebéd után az udvaron folytatódott az ismerkedés, melyet városnézés követett. A fiatalok vegyes csoportokban játékos feladványok által ismerkedtek Székelyhíddal. Néhányan biciklitúra indultak, ahonnan vicces emlékekkel és fáradtan tértek vissza szálláshelyükre.

A szervezők az első nap estéjén a európai sokszínűség megismerésére szánták, amikor is mindhárom ország nemzeti finomságait

a sok hasonlóság! Mélybeszélgetések keretében a csapatok meghatározták azt a négy társadalmi problémát, amivel a mindennapok során szembesülnek. Kis létszámú vegyes csoportokban, szerepjátékok segítségével dolgozták fel a kirekesztés, az elvándorlás, a korrupció és az infrastruktúra hiányának a témáját. A probléma bemutatásán túl a megoldáskereséssel, javaslatokkal is foglalkoztak.

Vasárnap lévén a fiatalok közösen istentiszteleten vettek részt, és rövid pihenő után az újságírás alapjaival ismerkedtek. Mi kell egy cikkhez? Mit kell szem előtt tartani interjú készítésekor? Mi a különbség a riport és az interjú között? Hogyan készülünk fel egy beszélgetésre? A felkészülést és a téma kiválasztását követően csoportokban indultak el Székelyhíd utcáin megkérdezni a helyi lakosokat interjúkészítés céljából. A munkanélküliség, a romák helyzete és a kisebbségi lét kérdései kerültek terítékre, majd az elkészített interjúkból készítették egy-egy újságcikket.

A hétfői nap már a gyakorlaté volt. A program résztvevői délelőtt kamerahasználati leckéket kaptak. Délután pedig három csoportra oszlottak, és különböző módszerekkel készítették felvételeket Székelyhídon, csoportonként más-más technikai eszközt és módszert használva. Az egyik csoport a székelyhídi Stubenberg-kastélyt látogatta meg, ahol a gyermekotthonban készítettek riportot és vágóképeket. A másik két csapat az infrastruktúráról és szociális helyzetről forgatott, bemutatva azokat a nehézségeket, amelyekkel a helyi lakosok nap mint nap küzdenek. Bár az eső elmosta a napot, a jó kedvre nem volt rossz hatással.

A munka a fiatalok rendkívüli jó kedvével párosult.

Késő délután Kiss Sándor Elek projektmenedzser tartott előadást a táborlakóknak, akik megismerkedhettek a Székelyhídon és a hozzátartozó falvakban már lezajlott vagy jelenleg is futó fejlesztési projektekkel és magával a projektértékelésekkel is.

A csapatépítő játékok mindig batásosak voltak

Este a kikapcsolódást és a közösségi életet a magyar kulturális est jelentette, mely a lecsófőzéstől egészen a néptáncig terjedt. A hétfőről – akárcsak a többi napról – elmondható, hogy tevékenyen, konstruktívan telt.

A keddi délelőtt elméleti beszélgetésekkel és csoportmunkákkal telt. A téma a munka miatti emigráció, a feketemunka és képesítést nem igénylő állások voltak. Délután a résztvevők folytatták a filmezést. A csapatok nyersanyagot készítettek saját dokumentumfilmjükhez. Este a felvidékiek kulturális estje biztosított jó hangulatot, melynek keretében a jellegzetes szlovák ételekkel is ismerkedhettek a többiek.

A szerdai nap nagy része a tévéstúdióban telt. Ez a vágás, szerkesztés, felkonferáló szövegek előkészítése és felmondásának

a napja volt. Emellett plakátokat és szórólapokat is terveztek a fiatalok, amelyekkel meghívták a helyieket az elkészült dokumentumfilmek bemutatójára.

Csütörtök reggel a fiatalok egy része kihordta a szórólapokat és plakátokat a városban, másik részük a helyszínt készítette elő a vetítéshez.

A záróceremónia a program folyamán elkészült három dokumentumfilm bemutatásával kezdődött. A kisfilmek érdekessége, hogy a három nemzet fiataljai vegyes csoportokban készítették el, ezzel is elősegítve az ismerkedést és a kommunikációt. A nagy kamerával dolgozó csapat egy tízperces interjút készített Kovács Ágnessel, a Dévai Szent Ferenc Alapítvány által működtetett Székelyhídi Gyermek Jézus Otthon vezetőjével. A második csoport Csokalyon és Székelyhídon készített egy rövidfilmet a helyi romák helyzetéről: miből élnek,

Bemutatták az elkészült dokumentumfilmeket

A rendezvényt Aszalós Tímea programfelelős nyitotta meg, köszöntve a résztvevőket, ezt játékos ismerkedés követte, majd a szervezők magát az Erasmus plusz programot mutatták be a fiataloknak. A program megálmodóinak „hitvallása”, hogy Európának biztosítania kell polgárai számára a tudásalapú társadalomban szükséges oktatást, a készségek és kreativitás fejlesztését. Egy gyorsan változó világban a megújuló oktatási rendszereknek alkalmazkodniuk kell a tanítás és tanulás új formáihoz, kihasználva az új lehetőségeket. Egy remek új lehetőség az ifjúsági cserék és if-

és innivalóit mutatták be. Mindenki a saját országára jellemző specialitásokat kínált kóstolásra.

A második nap reggelre egy kis ráhangolódással kezdődött a templom melletti füves udvaron különböző csapatépítő játékokkal. Ezután jöhetett a munka. Az ifjúsági mobilitás hete alatt a három ország fiataljai több ízben is megvitatták a munkanélküliség és a szegénység kérdését, mindenki a saját országa szempontjából, mit ahogy a vasárnap délelőttnek is ez volt a témája.

Országonként bemutatták, milyen is a munkanélküliség és a fiatalok helyzete. Szembetűnő volt

minél foglalkoznak, mekkora családot tartanak fenn? A harmadik csoport egy vidám, zenés videoklipet mutatott be. A vetítésen és az azt követő beszélgetésen részt vett Bérés Csaba, Székelyhíd város polgármestere is, aki visszaemlékezett arra az időre, amikor elindult az *Er hangja* havilap, majd a helyi televízió és egy ideig rádió is. Megköszönte a fiataloknak, hogy megtisztelték a várost, eljöttek és emlékeztették őket, hogy városunk visszavárja kedves vendégeit. Végül minden résztvevő átvehette a részvételi oklevelet az Európai Unió által kibocsátott és elismert YouthPass tanúsítványt.

A vetítés után a résztvevők, csoportvezetők közösen kiértékeltek az elmúlt napok eseményeit.

az Er hangja
szervezőcsapata

Színes angoltábor Székelyhídon

Idén nyáron is tárt kapukkal várta Székelyhíd gyerkőceit a háromhetes angol nyelvtábor július 20. és augusztus 6. között. A célcsoport idén is a 6–18 év közötti diákság volt, és a tavalyi tapasztalatokból tanulva a szervezők két amerikai önkéntest hívtak a Learning Enterprises-től, a Nagyvárad Gyermekmentő Szolgálaton keresztül.

A létszám ugyan nem érte el a tavalyi rekordszámot, mert negyvenhét kis nebulója volt idén a tábornak, de így a gyerekek még több figyelemben, visszajelzésben, javításban részesülhettek a tanítóktól. Bemutatkozni, számolni, énekelni tanultak angolul, és sokan most erősítették meg angoltudásukat a következő tanév tanóráira.

Természetesen az önfeledt játék sem maradhatott ki a napi programból, ami szintén nem nélkülözötte az angol nyelv használatát. Az első napok megszeppentségét legyűrve a hangos kis sereg már az első héten közlekenyebb lett, ki kézzel-lábbal mutogatva, ki félmondatokkal próbálta közölni ötleteit vagy igényeit Amynek és Katie-nek. Amelia Jackson és Katie LaScaleia az Amerikai Egyesült Államok Massachussets államából érkeztek Szé-

kelyhídra, a Gyermek Jézus-otthon vezetőinek és gyermekeinek befogadó szeretetét élvezve három hétig. A fiatalok nagy érdeklődéssel jártak-keltek a városban, ismerkedtek a székelyhídi élettel, és főleg a magyar nyelvvel. Utólagos számolgatások alapján kiderült, a lányok ittlétük alatt több száz magyar szót sajátítottak el. Így az angoltábor eredményessége kölcsönös volt az oktatók és a táborozók között.

Bíró Orsolya

Gitár, furulya és szintetizátor

Hangszerekkel ismerkedtek, énekeket tanultak az Érmelléki zenetábor résztvevői

Nagy népszerűségnek örvend az Érmelléki zenetábor, hiszen a résztvevők létszáma elérte a 67-es számot. A gyerekek szívesen jönnek a táborba, vágnak a közösségre, megismerkednek hangszerekkel, énektanulásban vesznek részt – tudtuk meg Herman Csaba táborszervezőtől.

Az idén július 20. és 25. között, ismét a hegyközszenmiklósi termálstrandon megszervezett táborban háromfajta hangszeren zajlott az oktatás – gitáron, furulyán és szintetizátoron – különféle korosztályokban, kezdő, középfeladók és haladó szinten. Furulyán Ghittea Angéla kántor, gitáron Balogh Boglárka és Kiss Huba, szintetizátoron Fülöp Gábor és Pap György tanított. Herman Csaba egyházzenesi előadó elmondta: a napi program reggel és este áhítattal kezdődött, volt zenetanulás, énektanulás. Ezenkívül kézműves

érkezett a táborba Nagyváradról Egyed Ferenc „Fero” személyében, aki archaikus hangszereket mutatott be, kipróbálhatták a havasi kürtöt, a köcsögdudát, bemutatta a doromb nevű fúvós hangszert, dobokat mutatott, amik kecskebőrből készültek. Orosz Ottilia-Valéria kerületi zenei előadó népdaltanulásról tartott előadást. Aztán csütörtökön délután falulátogatáson vettek részt a fiatalok. Egyik este **karaokepartival** kedveskedtek a gyerekeknek. Péntek este **Ki mit tud?**-versenyt tartottak, ahol megmutathatták tehetségüket a táborlakók. A zenetábor szombaton délután végződött a református templomban, az ígét Kiss Csilla érmihályfalvi református lelkész hirdette, amikor záró istentisztelet keretében bemutatták a táborban tanult énekeket, műveket.

Béres Angéla

Jól ment a fűben való gitározás

Negyvenöt év elteltével találkoztak a vendiákok

Megannyi itt végzett diák kedves és talán titkos emlékeit őrzik a megújulóban lévő ősi Stubenberg-kastély termei, falai, parkja. Egy osztálytalálkozó alkalmával mindezek újra felelevenednek. Az emlékezés során az itt töltött gondtalan diákévekkel szemben állnak az eltelt évtizedek karrie-

res, munkás, küzdelmes mindennapjai. 1970-ben 26 diáknak szólt utoljára a csengőszo, akik előtt Erdei István tanár úr nyitotta ki az Élet kapuját. A mostani találkozás vidámnak mondható, ám a levegőben, a hangulatban mindig valami nagyon mélyről fakadó szomorúság leledzik, mely az eltelt

évtizedek életsorsainak, az elköltözött tanárok és osztálytársak emlékének tudható be. Az élet, a munka s az 1989-es változás előtti és utáni időszak is hozzájárult ahhoz, hogy családok, barátok messze kerüljenek Székelyhídtől. A találkozóra Magyarország szinte minden szegletéből érkeztek

vendiákok, de van, aki Szatmárnémetiben vagy Nagyváradon találta meg számításait.

45 év távlatából Nagy Árpád vendiák vállalta azt a nem könnyű feladatot, hogy mindenkit felkutató és meghívó a találkozóra. Egy másik vendiák, Nagy István elkészítette a találkozói rendjét, mely a magyar himnusz éneklésével indult és a székely himnusz éneklésével zárult.

Megszólal a harang. Becsengettek a vendiákok osztályfőnöki órájára. Nem kell statisztikát készítenünk ahhoz, hogy megtudjuk, ki tartotta a székelyhídi iskolában a legtöbb osztályfőnöki órát. Tudjuk anélkül is. Most is Sóki Ilona tanárnő, Székelyhíd Cica nénije várta a korosodó diákokat. Ő szívesen helyettesíti néhány kollégáit, mert kutya kötelességének érzi, mint ahogy annak idején az oktatást és a nevelést is tette. Beszédében emlékezett el-távozott pedagógus társaira és

diákjaira, de azt kérte a jelenlévőktől, hogy ez a találkozás mutassa az élet napos oldalát. Tudjanak örülni egymásnak és emlékezzenek a szépre, a gondtalan ifjúságra. „Legyen ez a találkozás feltöltődés úgy vendiák, mint az egykor őket oktató pedagógusok számára” – mondta.

A 45 éves osztálytalálkozóra sikerült felkeresni és meghívni Fodor Miklós tanár urat, aki szívesen vállalta a találkozást egykori gyermekekkel, tanítványaival.

Ezek a „gyerekek” most ismét az iskolapadba ültek, hiányzókat jelentettek és Nagy Istvánnak köszönhetően szépen sorban egykori és mai képeiket nézve elmesélték életük legfontosabb eseményeit.

Bár múltnak a gyermekévek, az azért most is tisztán látszik, hogy az 1970-ben végzett XII. B. osztály jó csapat volt és ma is jó csapat. A találkozás öröme, az ajkak mosolya, a szemek tekintete mind-mind erről árulkodik.

Fekete Katalin

Szép számmal gyűltek össze az egykori osztálytársak

Élménydús kirándulás Nagybánya vidékére

Nagybánya vidékére szerveztek kirándulást a hegyközszenmiklósi Toldy Általános Iskola tanárai. Mindenki izgatottan várta az indulást, csak az időjárás miatt agódtunk, mivel a meteorológus nagy meleget jósolt. Kora reggel hét órakor indultunk két mikrobusszal. A kirándulókhöz csatlakozott a tanulókon és a szülőkön kívül négy szandai meghívott vendég is. (A Nógrád megyei Szanda község Hegyközszenmiklósi testvértelepülése.) A Székelyhíd–Érmihályfalva–Nagykároly–Szatmárnémeti–Nagybánya útvonalat három és fél óra alatt tettük meg. Láttunk szép rendezett portákat, tiszta gondozott városokat, elcsodálkoztunk azon, hogy mennyi szép vidékünk van, amit még nem láttunk. Szatmárnémeti elhagyása után hegyvidék tűnt a szemünk elé.

Máramaros megye központjában, Nagybánán meglátogattuk először a Planetáriu-

mot, mely egyedül álló Erdélyben, egy besötétített szobában szemünk elő tárult az esti csillagos égbolt, láttuk csillagképeket, a bolygókat és azok elhelyezkedését, az előadás fordításában Istváncsi Jolán tanító néni segédkezett. A Planetárium megnézése után ellátogattunk az ásványtani múzeumba, ahol megtekinthettük a legszebb kibányászott ásványok gyűjteményét. A több

A szerző felvétele

mint 16 ezer ásvány Herzsabánya, Felsőbánya, Kapnikbánya, Zász, Iloba, Borsabánya, Miszbánya és Macskamező környékéről került a felszínre, tudtuk meg az idegen vezető hölgytől. Majd rövid pihenő után tovább indultunk a 700 méteres magasságban levő Bódi-tóhoz, Mogosára, ahol megpihentünk és elfogyasztottuk az elemőzsiánkat. A legbátrabbak rövid utazást tettek a libegő felvonóval a hegytetőre, ahonnan a magasságból tekinthették meg a tavat és a környező hegyeket. Csodálatos kilátás nyílt a környező hegyekre. A Bódi-tónál lehetőség nyílt vízi biciklizésre, aminek a gyerekek örültek a legjobban. Volt lehetőség sétára a tó körül, találtunk fürdőt, mely a melegben felüdített bennünket. Délutánra mindenki elfáradt. A hazafelé tartó út jó hangulatban zajlott, vidám énekléssel koronázva meg a nap végét.

B. A.

Feketeerdőn pihent az IKE

A csokalyi IKE-tagok a Feketeerdőn pihentek a vakációs bibliahet után egy háromnapos sátor táborban augusztus második hetében.

Hatalmas volt a sürgés-forgás hétfőn reggel a templom előtt, ahol tizenhét fiatal gyülekezett indulásra készen. Végül négy, színig megpakolt autóval vágunk neki az egy órás útnak. Jól esett az itthoni kánikulából kiszabadulni és élvezni a kellemes időt a hegyek között és a patkás vizet. A sátrak felhúzása okozott itt-ott némi fejtörést, de végül mindenkinek sikerült berendeznie alvóhelyét. A három nap jó hangulatban telt, nagy beszélgetésekkel, közös sütéssel-főzésel, hatalmas vízi csatákkal, sok játékkal a tisztáson, éjszakába nyúló Uno kártyapartikkal. Kissé fáradtan, de élményekkel gazdagodva tértünk haza szerda este. Istennek legyen hála ezekért a közösen töltött napokért.

Forró Emese

Focitábor a Republic együttessel

Kövári Krisztián

A székelyhídi gyerekek már hedszerre vettek részt, jómagam pedig harmadjára voltam a magyarországi Gyermelyen megtartott egyhetes focitáborban. Mielőtt részletezném a hat nap történéseit, engedjenek meg kedves olvasóink egy Tamás Gábor idézetet: „Mi, magyarok, így szétzaggatva, a világban szétszóródva is EGY lelki haza gyermekei vagyunk, és felelősek vagyunk egymásért.”

Hogyan jön a focihoz ez az idézet? Kókai Rita gyermekügyi polgármester asszony és Tóth Ágnes tábor szervező folyamatosan építették be a határon túli magyarokat. Idén a 24 (!) székelyhídi gyerek mellett szinte ugyanennyi kiskorú érkezett a felvidéki Kütről és a kárpátaljai Beregszászról is. A helyi gyerekekkel együtt idén több mint százán vettek részt a programokon. Hogy a nemzet tudatot még jobban megidézzük, ez évben először a megnyitó ünnepségen részt vett a Republic zenekar minden tagja is, focicsapatot alakítva. Kókai Rita szavaival élve: „Erről az együttesselről mindenki tudja, hogy milyen elveket képvisel. A szövegekben megcsillannak azok a lelkek melengető nemzeti érzések, amelyeket mi is képviselünk!” Így is van ez rendjén, hisz

A Republic FC csapata az első mérkőzés után a rajongókból lett szurkolókkal

ez a tábor nemcsak a fociról szól. A napi két-három edzés mellett a gyerekek korcsoportokra osztva egymással gyakorolnak, együtt étkeznek, egy épületben vannak elszállásolva. Akár életre szóló barátságok alakulhatnak, négy országon átszövődő szoros kapcsolatok jöhetnek létre.

Mi székelyhídiak a gyerekekkel vasárnap délután érkezünk. Volt aki már az előző években járt itt, voltak „újoncok”, de arról a házigazdák gondoskodtak, hogy mindenki jól érezze magát. Férfiisan bevallom, hogy Gyermelyre érkezni, nekünk székelyhídiaknak mindig felemelő érzése. Kis

túlzással a falu apraja-nagyja foglalkozik velünk, idén sem volt másként. Tizen-, huszonéves fiatalok serénykedtek körülöttünk, kivették részüket az étkezétekből, takarításból és edzéseket is tartottak. Vendégszeretettel most is színjelésre vizsgáztak, egy egész hetet feláldozva, csak a táborozók kényelméről gondoskodtak.

A „hazaiak” és a polgármester asszony a felnőttek szórakoztatására is külön figyelmet fordított. Meghívásukra a tábor megnyitó ünnepségén, tiszteletét tette Kütr polgármestere, Téglás János és Székelyhíd város vezetője, Béres

Csaba is. A fent említett Republic focicsapata mellett, pályára léptek még a kürti borászok és a helyi öregfiúk is. A meccsek után közös vacsorával egybekötött zenés mulatság vette kezdetét, szintén a beszélgetésekre, ismerkedésekre fektetve a hangsúlyt.

A többi nap pedig kizárólag a gyerekekről szólt. A nagyobb korosztály majd egész napos, kemény fizikai edzéseket „kapott ajándékba”, a kisebbek játékos, labdás programokkal szórakoztak.

Az évek folyamán a csütörtök – a tábor utolsó előtti napja – kirándulásos nappá alakult. Előbb a

telki Global Football Parkot látogatták meg a sráccok. Amellett, hogy ez a magyar labdarúgó-válogatott edzőtábor, amióta Joseph S. Blatter akkori FIFA- és Michel Platini UEFA-elnök megnyitotta a komplexumot, több mint 40 országból jártak itt válogatott és klubcsapatok egyaránt. Felemelő érzés volt utánuk körbejárni ezt a csodálatos létesítményt. Innen átbuszoztunk a Budakeszi Vadasparkba, ahol néhány órai sétálás és ebédelés után, a budai vár és a Halászbánya meglátogatása következett. Este talán a kánikulának is köszönhetően mindenki holtfáradtan zuhant az ágyba, sokan talán már azzal a tudattal elaludva, hogy holnap délben jön a táborzárás. A másnapi arcokat látva leírhatom, hogy sokan maradtunk volna még néhány napot. A kisebbek talán már szülőhiányban szenvedtek, de hősiessé álltak a hazafelé vezető utat is és néhányuk már most kérdezte: jövőre jövünk? Kókai Rita záróbeszédét végighallgatva és Tóth Ági megható és elérzékenyítő szavait követve, a válaszom: igen, Gyermely, jövünk és szívvel köszönjük!

Juhász György
– a székelyhídi gyerekek edzője és a Republic Football Club kapusa

Toldó és Attila versenyhelyzetben Visszajöttek a tájfutók

Todoszi Öcsit (Toldó) és Kiss Attilát, Székelyhíd talán két legerősebb emberét egyaránt bemutattuk már saját televízióknban és lapunk egyik számában. Ők azok a sportolók, akik több száz kiló vasat, betongolyót emelgetnek hétről hétre. Hogy ezt nem teszük hiába, annak végre eljött az ideje, hisz Fekete László erősportoló – aki 1988–1997 között Magyarország legerősebb embere cím birtokosa volt – meghívására Cserkeszölön nemzetközi mezőnyben versenyezhetek.

A Natúr Erős Emberek Szövetsége nagyon figyelt a részletekre, egy igazán impozáns helyszínt választott ennek a versenynek, a helyi strandfürdőt. A 2010-ben felújított és kibővített gyógy- és strandfürdő nem csak a gyógyulni vágyók számára kínál kiváló alternatívát, a kilenc medence, a csúszdák, a strandröplabda-, strandfoci-, minigolf-, teke- és tenispályák mindenki számára kellemes kikapcsolódási lehetőséget kínálnak. Most itt megmutathatta magát öt ország, két-két erős embere.

A versenyszámok között megtalálhattuk a 130, 160 kilós golyók cipelését, az 550 kg-os (!) gumipörgést, a 2×125, illetve a 2×150 kilós kofferek cipelését, a láb közötti 200 kg-os gúlacipelését, valamint a 180, 240, 260, 280 kilós súlyokkal a lépcsőzést. A mi-eink a legjobban a golyók dobálásában szerepeltek, itt harmadikok lettek és

a gúlacipelésben is sikerült a moldovaiakat megelőzniük. A verseny érdekessége, hogy a gumipörgést csak a végső győztes magyarok tudták teljesíteni. Utánuk a szlovákok állhattak a dobogó második fokára, majd a lengyelek a legalsóra. A mi fiaink mindössze három ponttal lemaradva lettek negyedik, viszont ugyanennyi előnnyel végeztek az utolsó moldovaiak előtt.

Toldó elmondása szerint nagyon jó, hogy végre versenyezhetek Attilával, legalább fel tudták mérni, hogy hol is tartanak. A verseny jó felkészülést adott az augusztus 21-i recski versenyre, ahol újra ellenfelek ellen emelgethettek.

J. Gy.

Egy ilyen gyakorlat végrehajtása több éves kemény edzés eredménye

A tavalyi nyitás után újra tájfutófesztivált szerveztek Hegyközszenmiklóson. Az Ausztriában élő Perje Csaba Oskar főszervező elmondása szerint idén sem volt kérdés, hogy visszajönnék ide, hiszen nagyon megszerették ezt a környéket, nagyon szép erdős és változatos terepen tudnak versenyezni. Nem mellékesen a strand egy tökéletes középpontja a rendezvénynek.

Míg tavaly csak kizárólag meghívottak indultak a háromnapos versenyen, idén már helyi fiatalok is csatlakoztak a romániai és külföldi atlétákhoz, hiszen indult versenyző Magyarországról, Ausztriából, Franciaországból, sőt a tengerentúlról, Kanadából is. A futóknak térkép és tájoló segítségével a térképen feltüntetett ellenőrzőpontokkal kijelölt pályát, a pontokat előírt sorrendben érintve, a legrövidebb idő alatt kell végigfutni. Természetesen ez a rutinosabbaknak már jobban megy, ezért a szervezők, hogy egyenlő feltételeket teremtsenek, mindhárom napra A, B és C pályát jelölt ki, magától értetődően profi, közepes és kezdő pályákként.

A rendezés főszerepét a madarászi Tájfutó Sportklub vállalta magára, a versenybizottság elnöke maga Perje Csaba Oskar volt. Pénteken Madarász Kupa néven az egyéni, rövidtávú sprintversenyt rendezték, szombaton Varadinum

A legfiatalabbak is jól tájékozódtak az erdőben

Kupa jelige alatt a rövidített normáltáv versenyt, majd vasárnap a Barátság Kupa névre keresztelt középtávú kétszereses váltó csapatversenyt. A hosszú hétvégén több mint kétszáz ember versenyzett, négy-öt éves gyerekektől kezdve (ők szalagozott pályán futottak), egészen 80 éves korig. Amellett, hogy minden kategória győzteseit oklevelekkel és serlegekkel díjazták a szervezők, ez az egyetlen olyan tájfutófesztivál, ahol csak az útiköltség terheli a résztvevőket.

Perje Csaba már most megígérte, hogy jövőre is visszajönnék, új térképeket készítenek majd, a szentjohanni és a székelyhídi erdő északi részét is szeretnék meghódítani és talán még Margittán is körülnéznek majd. A helyiek pedig újra csatlakozhatnak a versenyekhez és egyre többen fedezhetik fel e csodás sportág mindennapjait.

J. Gy.

Éllovasok az Érlovas táborban

Kovács Krisztián

Az érköbölküti lovasiskola beindulásának köszönhetően most már a lovak szelmei is táborozhatnak környékünkön. Július 20. és 24. között Ádám Andi lovasoktató vezetésével zajlott az érköbölküti Rákóczi-birtokon az első Érlovas tábor. A táborvezető elmondása szerint tartalmas és tapasztalatokkal teli volt a hét. Az Érlovas táborba főleg visszajáró lovasok jelentkeztek, de akadtak olyanok is, akik csak most kerültek közelebbi kapcsolatba a lovakkal.

A táborozók számára s maradandó élmény volt egy új oktatóló, Bóbita fogadása. Mindannyian szívrepesve várták őt a buszmegállóban, hogy felvezethessék az eztán otthonául szolgáló istállóba.

A tábor hete alatt a gyermekek nemcsak a lovaglás alapjait sajátíthatták el, hanem betekintést nyerhettek a loápolás rejtelmeibe is, megismerkedhettek a különböző eszközökkel, megtanultak figyelni a ló által adott jelzésekre. Azáltal érezték igazán lovasnak magukat, hogy megtanulták fel-

A táborban a gyermekek szívesen ápolgatták a lovakat

szerszámolni a jószágot. Mindez nagy örömmel töltötték el a gyermekeket, szívesen segítettek az istálló kitakarításában és a lovak ápolásában is.

A kánikulának köszönhetően a napi kétszeri lovas szakoktatás a nap perzselő sugaraitól védelmet nyújtó lovardában történt, ám a maroknyi lovascsapat kimerész-

kedett az Érköbölkütra oly jellemző kecskehátra, ahol még a szórén is megülték a lovat. Sok érdekes programban vehettek részt a gyermekek, melyek közül a legidősebbnek a hegyközségi termálfürdőn való pancsolás bizonyult.

A tábor utolsó napján a lovardában mindenki számot adhatott az egy hét alatt tanultakról. Elsőként a két legtapasztaltabb lovashölgy, Sarolta és Tamara tartott egy jól megkoreografált bemutatót Óda és Aramis nyergében, majd mindenki egy szlalompályán lovagolt végig, mely gyakorlatból kiderült, hogy ez a néhány nap valóban elég volt arra, hogy megtanulják irányítani a lovat.

Azt mondják, a lovaglás a feltöltődés egyik leghatékonyabb módja. Állat és ember különleges kapcsolatát jelenti. Ha ehhez még hozzájárul a természet, a mozgás szeretete és Ádám Andi lovasoktató szakértelme, kedvessége és elhivatottsága, akkor biztos, hogy nyert ügyünk van.

Fekete Katalin

Nemzetek világossága focikupa

Nemzeteknek Világossága Kupa néven rendeztek roma focibajnokságot Székelyhídon. Azt már lassan mindenki tudja, hogy Gheorghe Raț nyugdíjas tornatanár roma fiatalokat edz, de ugye a versenyztetés a nehezebb feladat. Ezért is örült Ghița bácsi, hogy másik két csapat ellen körmérkőzéses rendszerben játszhattak a fiúk, kispályán kétszer húsz perccel.

A hazaiak előbb a Balázs Norbert vezette Szalárd ellen léptek pályára és hiá-

ba dolgoztak ki szebbnél szebb, nagyobbánál nagyobb gólhelyzeteket, nem tudtak hálóba találni egyszer sem. A vendégek végig remekül védekeztek, kapusuk nagyszerű napot fogott ki. Talán a rutinnak és a remek kontrajátéknak is köszönhetően, végül 5-0-ra nyertek. A gólarány kicsit túlzott, egyáltalán nem volt ekkora tudáskülönbség a két csapat között. A nap második mérkőzésén a Ferenczi Gabriel edzette Szentjobb Haladás lépett pályára a szalárdiak el-

len. Utóbbi, ha nyer tornagyőztes, ezt akarta elkerülni a Haladás. És nemcsak akarta, el is kerülte, egy nagyon látványos meccsen 3-1-re nyertek.

Az utolsó meccsre, a Haladás–Székelyhíd találkozóra igazi kánikulai meleg uralkodott a pályán. Ez egyáltalán nem látszott meg a hazaiakon, ugyanolyan lendületesen játszottak és támadtak, akárcsak az első meccsen. Viszont a góllövészel ezúttal is bajban voltak, még az üres kapuba (!) sem tudtak betalálni.

Ahogy a fociban mondani szokás, a kihagyott helyzetek gyakran megbosszulják magukat, persze most is bejött. A feleannyit támadó Szentjobb négyszer is betalált, 4-2-re nyert és ezzel elhódította az I. Nemzetek Világossága Kupát.

Raț tanár úr egyáltalán nem lehet elkeseredve, a látottak alapján még nagyon sok van a csapatában, a fiai még nagyon rendben vannak, talán még a fejekben kell kicsit rendet rakni. Rövid távú célként tűzték ki a következő városi teremlabdarúgó-bajnokságra való beiratkozást, tapasztalatszerzésnek és a játékelemek gyakorlásának nagyon hasznos lehet majd.

Juhász György

Két mérkőzés között a fa árnyékában a csapat Ghița bácsi taktikai tanácsait hallgatja

Töretlen karatetábor harcművészetekkel keverve

Tizenhárom éve Guba József, a Székelyhídi Phoenix Sportegyesület elnöke megálmodta a karatetábort és meg is valósította. Azóta töretlenül meg is szervezi minden soron következő évben, helyszínül pedig a hegyközségi termálstrandot választja.

Idén azonban kisebb változáson ment át a tábor, hiszen most már nem csak a karatét kedvelők jelentkeztek, hanem azok is, akik különböző harcművészeti ágazatban jeleskednek. Így történt, hogy vannak gyerekek, akik íjászoknak, de a délutáni foglalkozásokba önvédelmi tanfolyamok is keverednek. Lássuk a tábor napi programját: reggel

5.30-kor fújnak ébresztőt a tábor vezetői, amelyet rögtön reggeli futás, majd úszóleckék követnek. Reggeli és kis pihenő után már kezdődnek is az edzések, vannak akik formagyakorlatokat (kata) sajátítanak el, vannak, akik a céllovást próbálgatják. Naponta két-három edzésen vesznek részt a táborozók, emellett pedig délutánonként a systema (orosz katonai harcművészet) és a Jeet-kune-do (utcai harcművészet) önvédelmi mozdulatait tanulják, illetve íjászversenyeken próbálgatják ügyességeiket. Ez utóbbi azért fontos, mert a tábor ebben az évben három csapatra osztották fel, akik különböző megmé-

rettetéseken mérik össze erejüket. Szintén újdonságnak számít, hogy idén ketten is segítettek a szenszei (mester) munkáját, mégpedig Sabău-Huta Paul háromdanos- és Simonca Daniel két-danos fekete öves edzők tanították a résztvevőket. A tábor sikerességét elnézve a hagyomány sokáig folytatódik még, de szeptemberben a magasabb szinten álló karatékák még részt vehetnek egy háromnapos edzőtáboron, melynek helyszíne egyelőre kétséges, ami azonban biztos, hogy ott már olyan versenyekre készülnek majd, mint az Európa- és Világbajnokság.

Mészáros Emőke

Ezüstöt nyert Cser Szilárd sportfavágó

Újabb remek sportfavágósikernek örvendhetnek Székelyhíd sportszerető emberei. A mindössze húszesztendő Cser Szilárd a Stihl Timbersports Rookie Cup Ausztriában megrendezett állomásán az előkelő második helyen végzett. Erről a versenysorozatról tudnunk kell, hogy csak huszonöt éven aluliak indulhatnak és csak egyszer lehet részt venni rajta.

Szilárdnak magasra volt téve a lécz, hiszen tavalyelőtt Nagy Csongor egy hasonló szakaszt nyert meg Olaszországban. Nagy Botond, a román válogatott edzője szerint erre minden esélye meg volt Csernek is, csak sajnos kicsit túlzogta a versenyt, de így is szenzációs eredményt ért el. Az ausztriai Schladming városkában hét ország, hét versenyzője négy versenyszámban mérte össze tudását. Motoros láncfűrészes kategóriában Szilárd második helyen végzett, akárcsak a keresztvágó fűrészes számban. Egyaránt harmadik lett a függőleges és a vízszintes baltás vágásban. Ezek alapján végzett az összetettben ezüstöt érő helyen, mindössze három ponttal lemaradva a végső győztes osztrák versenyzőtől.

A győztes egyenes ágon jutott ki a huszonöt év alattiak jövő májusi világbajnokságára. Cser pedig reménykedhet, hogy legjobb másodikként ő is csatlakozhat majd a nyolcfős mezőnyhöz. Amerika, Kanada és Új-Zéland mellett még négy európai országban van hasonló verseny, és a hét győztes mellé kerül majd a legjobb második. Ha nem is lesz meg a világbajnoki részvétel, akkor is elmondhatjuk, hogy Székelyhídon nemcsak jelene van a favágósportnak. Szép volt, Szilárd!

J. Gy.

Huszonöt év Érköbölküton

Nyugdíjba vonult Czondi István református lelkipásztor

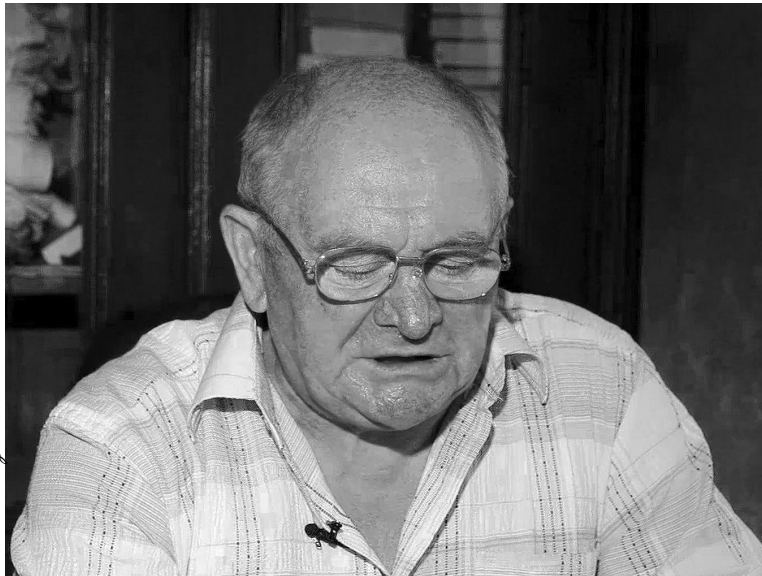
„Ne ítéljétek, hogy ne ítéltesetek!
Mert amilyen ítélettel ítéltek,
olyannal ítéltetek; és amilyen
mértékkel mértek, nektek is
olyannal mérnek.” (Máté
evangéliuma, 7. rész)

Ezzel a gondolattal indult Czondi Istvánnal, Érköbölküton nyugdíjba vonuló református lelkipásztorával való beszélgetés, aki június utolsó vasárnapján ünnepi istentisztelet keretében búcsúzott negyedszázada szolgált gyülekezetétől, s harmincöt éves papi szolgálatától.

Beszélgető társam egy erős, ki-mért ember, ám a szemek pillantásaiban, a néha-néha elcsukló szövegekben fel vélem fedezni a lélek, a szív harcát az idő múlásával. Mégis arra kérem a Szilágy megyei Kettesden született lelkipásztor, meséljen életéről, családjáról, szolgálatáról, gyülekezetéről és a búcsúzás megható pillanatairól.

Czondi István egy egyszerű család második gyermekeként látott napvilágot. Elemi iskoláit szülőfalujában Kettesden végezte, majd líceumba Bánffyhunyadra járt. A középiskola végzetével sikertelenül felvételizett a teológiára, így besorozták és következett a sorkatonai szolgálat. Álmaik azonban nem adta fel, a katonaság után ismét készült és felvételizett a kolozsvári teológiára, immár sikeresen.

Az egyszerű körülmények között élő családnak bizony elkelt

Kovács Krisztián

az iskoláztatáshoz szükséges anyagi támogatás, ezért István fi-vérével nyaranta a kőművesek-házhoz szegődött, s az ebből származó keresettel egészítették ki a családi kasszát.

1978 január elsején püspöki kinevezéssel állhatott Isten és ember szolgálatába Szatmárnémetiben. Jöttek a reggeli, esti áhítatok, a vasárnap délelőtti és délutáni istentiszteletek, keresztlők, temetések, esketések.

Egyévi szolgálat után Értarcára helyezték, ahol hét hónapig volt, majd jött másfél évnyi Arad megyei szolgálat, mely után tíz évig a poklostelki gyülekezetet vezette. Ez idő alatt egy micskei leány személyében megtalálta élete párját, három gyermekének édesanyját. Majd jött az érköbölküti meghívás, és a bemutatkozó

istentisztelet után három teherautó, amellyel az érmelléki faluba költözött a család.

A gyülekezet kezdeti templombajáró lelkesedése azonban a nyári mezőgazdasági munkáknak, a téli hidegnek köszönhetően alábbhagyott. Szomorúsággal töltötte mindez el Czondi tiszteletet, és elmondása szerint mindent igyekezett megtenni, hogy templomba csalogassa a népet. Családlátogatások, szívhez szóló prédikációk, ünnepi műsorok, iskolalátogatás: minden hiába, a vasárnap délutáni istentiszteletek gyülekezet hiányában lassan elmaradoztak.

„Tehát nem vagyok megelégedve a templomlátogatással. Ami tőlem tellett, megtettem” – mondta kicsit önmarcangolva beszélgetőtársam.

Igazából nem tudni az okát, de a szomorú statisztika azt mutatja, hogy Érköbölküton évente többen is önkéntesül választották a halált. Nehéz ezt feldolgozni a családnak, a környezetnek, de ugyanakkor a lelkipásztorak is. Az önkéntes halál ellenére Czondi István ezeknek az embereknek is megadta a megbecsült végső tiszteletet és a temetőben a megszokott református szertartás szerint temetett.

Szolgálat során a tiszteletes úr igyekezett nagy hangsúlyt fektetni a gyermekek nevelésére is. Kedvezményesen *Bibliát* adott nekik és hétről-hétre nevelte, tanította őket. Elmondása szerint egyeseket még olvasni is.

Június 28-án elérkezett a búcsúistentisztelet. Czondi István utoljára szolgált az érköbölküti templomban. Jelen volt a falu aprajagya, Rákosi Jenő székelyhídi esperes, meghívtak. Eljött tehát a búcsú pillanata.

Az istentiszteleten Egeresi Gábor főgondnok a gyülekezet nevében búcsúzott a pásztorától, Rákóczi Lajos magyar szakos tanár és a helyi iskola diákjai szavallatokkal, Béres Angéla vallásos és diákjai énekekkel, Oláh Éva nyugdíjas tanítónő egy saját verssel köszöntötte meg a negyedik századnyi szolgálatot.

„Próbáltam ember lenni minden körülmények között. Hogy sikerült-e?... Majd az Úr eldönti” – zárult beszélgetésünk.

Fekete Katalin

Programajánló

Érmelléki Ősz

A tavalyi évben új köntöst kapott Érmelléki Ősz rendezvénysorozat idén a tervek szerint **szeptember 25–27.** között rendezik meg. A 2014-es sikerre való tekintettel most is főleg szövezzel, borászattal kapcsolatos programokkal készülnek a szervezők, de lesz városrészek és falvak viadala is, melyben a gyermekek és a felnőttek versenghetnek egymással települéismereti és ügyességi vetélkedőkön.

A városi könyvtár hírei

Májusban indultak, és azóta követhetőek a könyvtár blogjai: <http://bibliotecasacueni.blogspot.ro>, illetve <http://ofertebibliotecasacueni.blogspot.ro>

A fenti blogok segítségével szeretnénk naprakész információkkal szolgálni jelenlegi és leendő olvasóinknak. Az egyik blogon a Székelyhídi Városi Könyvtár blogján olvashatnak többek között a könyvtár által szervezett programokról, az éppen aktuális eseményekről, a legfrissebb könyvek listájáról.

A másik blog, a *Könyvajánló* pedig a gazdag könyvkínálatunkból próbál ízelítőt adni.

A vakációval vette kezdetét és iskolakezdésig tart a Nagy Nyári Lepkevadás, vagyis a könyvtár olvasóversenye. Minden elolvasott (!) könyv után egy lepke száll a tanulók olvasólapjára.

Nyerjen könyvet!

REJTVÉNY MEGFEJTÉSE:

Név: _____

Telefonszám: _____

Postacím: _____

Kérjük a kivágott szelvényt dobja be szeptember 20-ig az **Ér hangja** dobozok valamelyikébe: **SZÉKELYHÍD – városi könyvtár, Magyar papírbolt, Költő Attila bár (a körforgalom mellett), ÉRKÖBÖLKÜT – ABC, HEGYKÖZSZENTMIKLÓS – ABC.**

Előző rejtvényünk megfejtői közül **Költő Nóra** székelyhídi lakosnak kedvezett a szerencse. Nyereményét az *Ér hangja* szerkesztőségében veheti át. Gratulálunk!

A rejtvényben Petőfi Sándor elbeszélő költeményének címét és egyik sorát rejtettük el.

VÍZSZINTES: 1. A verssor második része 12. Húros hangszer **14.** Kudarcot vall, ráfázik valamire (két szó) **14.** A törvényes rend istennője az ókori görög mitológiában **16.** Osztrák–magyar határfolyó **17.** Babasírás **18.** Szodoma központja! **19.** Római 99 **20.** Alfa és omega **21. A verssor első része 27.** Összevissza rágl! **28.** Pompásan fénylik **29.** Hatból kető! **31.** ... *Csodaországban* (Lewis Carroll meseregénye) **32.** Orosz helyeslés **34.** Fertőző betegség, dögvész **36.** Folyadékot valamire felülről tölti **39.** Az elbeszélő költemény címe **40.** Igevégződés

FÜGGŐLEGES: 1. Mély női énekhang (olasz) **2.** Meglepetést kifejező indulatszó **2.** Hogyne, de csak a végén! **3.** Egyik helyről a másikra helyező **5.** Gipsz (románul) **6.** Részben utánozza! **7.** Partszakasz! **8.** Becézett pulóver

9. Végtelen slag! **10.** Ilyen felsőruha is van **11.** Mozgásban akadályozó **15.** Eszményi, hibátlan **19.** Beilleszt (angol) **22.** Világmindenség **23.** ..., pecc, kimehetsz (mondóka) **25.** Másik ellentéte **26.** ... el, ha tudsz **30.** Teázni kezd! **32.** Kisvasúton van! **35.** Üres szalon! **37.** Kissé ráérős! **38.** Te és ő

1	2	3	4	R	5	6	7	8	9	10	11	Á
12					13							
14				15				16				
17												
	22				23			24			25	26
												29
30				32								34
	35						37			38		
39						I					40	

